

УПРАВЛІННЯ ПРИБУТКОВІСТЮ ПІДПРИЄМСТВА

Тимченко Юлія Олександрівна

Науковий керівник д.е.н., проф. Азаренкова Г.М.

Харківський навчально-науковий інститут ДВНЗ «УБС»

В умовах ринкової економіки найважливішим показником діяльності підприємства є прибуток. Прибуток – це мета фінансово-господарської діяльності підприємства. Він характеризує ефективність функціонування суб'єктів господарської діяльності і є кінцевим результатом грошово-кредитної, маркетингової, інвестиційної та промислово-виробничої політики підприємства. Прибуток – не тільки джерело забезпечення внутрішньогосподарських потреб підприємства, але й рушійна сила функціонування і розвитку економіки, формування бюджетних ресурсів.[2] Він є важливим джерелом розширення суспільного виробництва і накопичення національного багатства для задоволення потреб суспільства, що постійно зростають. Саме тому проблема обґрунтування шляхів його підвищення належить до найважливіших сторін діяльності суб'єктів господарювання.

Під прибутком розуміється виражений в грошовій формі чистий дохід підприємця на вкладений капітал, який характеризує його винагороду за ризик здійснення підприємницької діяльності, та є різницею між сукупним доходом та витратами у процесі здійснення цієї діяльності.

Основними джерелами збільшення суми прибутку розглядають збільшення обсягу реалізації продукції, підвищення конкурентоздатності продукції, зниження її собівартості, підвищення якості товарної продукції, реалізацію її на вигідніших ринках збуту і т.д.

Наука на сучасному етапі пропонує різні методи оптимізації прибутку. Головними внутрішніми і зовнішніми чинниками підвищення ефективності діяльності підприємства є[1]:

1. Технологія. Технологічні нововведення, особливо сучасні форми автоматизації та інформаційних технологій, впливають на рівень і динаміку ефективності діяльності підприємства.
2. Устаткування. Продуктивність діючого устаткування залежить не тільки від його технологічного рівня, але і від належної організації ремонтно-технічного обслуговування, оптимальних термінів експлуатації тощо.

3. Товари, їх якість і зовнішній вигляд. Рівень дизайну повинен корелювати з корисною вартістю, тобто ціною, яку покупець готовий заплатити за товари відповідної якості.

4. Працівники (керівники, менеджери, фахівці, робочі) – основне джерело і визначальний чинник зростання ефективності діяльності підприємства. Ділові якості працівників, підвищення продуктивності їх праці багато в чому зумовлюються діловим мотиваційним механізмом на підприємстві, підтримкою сприятливого соціального мікроклімату в трудовому колективі.

5. Організація і системи. Єдність трудового колективу, раціональне делегування відповідальності, належні норми управління характеризують високу організацію діяльності підприємства, що забезпечує необхідну специфікацію і координацію управлінських процесів, а отже, вищий рівень ефективності складної торговельно-господарської системи.

6. Стиль управління, що сполучає професійну компетентність, діловитість і високу етику взаємостосунків між людьми, практично впливає на всі напрями діяльності підприємства.

7. Державна економічна і соціальна політика. Основними її елементами є: практична діяльність владних структур; різноманітні види законодавства; фінансові інструменти (заходи, стимули); економічні правила і нормативи (регуляція доходів і оплати праці, контроль за рівнем цін, ліцензування окремих видів діяльності); ринкова, виробнича і соціальна інфраструктура.

8. Інфраструктура. Достатній рівень розвитку мережі різноманітних інституцій

ринкової інфраструктури здійснює безпосередній вплив на результативність діяльності торговельного підприємства.

9. Структурні зміни в суспільстві також впливають на показники ефективності нарізних рівнях господарювання. Найважливішими є структурні зміни економічного і соціального характеру

Для максимізації прибутку керівництво підприємства має постійно шукати резерви підвищення прибутку не тільки за допомогою математичних методів, але і комплексно використовувати свої переваги, зокрема, виділяють наступні резерви:

- суворе дотримання укладених договорів на виконання робіт;
- проведення масштабної та ефективної політики у галузі підготування персоналу, що є особливою формою вкладення капіталу;
- підвищення ефективності діяльності підприємства зі збуту продукції (необхідно більше уваги приділяти підвищенню швидкості руху обігових коштів, скороченню усіх видів запасів, досягати максимально швидкого просування готових виробів від виробника до споживачів);

- покращення якості виконуваних робіт, що призведе до конкурентоспроможності та зацікавленості вибору підприємства замовниками робіт;
- збільшення обсягів виробництва виконуваних робіт шляхом більш повного використання виробничих потужностей підприємства;
- скорочення витрат на виробництво шляхом збільшення рівня продуктивності праці, економічного використання сировини, матеріалів, електроенергії, обладнання;
- застосування сучасних механізованих та автоматизованих засобів для виконання робіт;
- удосконалення рекламної діяльності, збільшення ефективності окремих рекламних заходів;
- здійснення ефективної цінової політики, диференційної по відношенню до окремих категорій покупців;
- здійснення заходів, спрямованих на покращення «клімату» в колективі, що майбутньому відобразиться на збільшенні продуктивності праці;
- здійснення постійного контролю за умовами зберігання та транспортування сировини і готової продукції [3].

Отже, у мінливому ринковому середовищі прибуток є основним джерелом

фінансування розвитку підприємства, вдосконалення його матеріально-технічної бази та продукції, забезпечення всіх форм інвестування; об'єктом оподаткування та джерелом сплати податків. Оскільки прибуток найважливіший оцінний показник діяльності підприємства, джерело матеріального добробуту працівників та держави в цілому, тому потрібно в сучасних умовах функціонування підприємства використовувати усі можливі шляхи його оптимізації. Одержання максимального прибутку можливе в разі певного поєднання обсягу виробництва, ціни продукту і витрат на його виробництво та реалізацію.

Список використаних джерел

1. Грицюк Е.О. Економіка підприємства : навч. посіб / Е.О. Грицюк. – К. : Дакор, 2014.– 304 с.
2. Рязанцева В.В. Аналіз формування та використання прибутку підприємства / В.В. Рязанцева // Статистика України. – 2013. – № 1. – 164с.
3. Кидуэлл Д. С. Финансовые институты, рынки и деньги / Д. С. Кидуэлл, Р. Л. Петерсон, Д. У. Блэкуэлл. – СПб : Изд-во Питер, 2010. – 752 с.